UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianae, 1661

De Aetate Et Qvalitate, & ordine præficiendorum. Titvlvs X.

urn:nbn:de:hbz:466:1-62953

Visual Library

Poſſunt Epiſcopi ordinare priores prioratuum non exemptorum, & ipſorum ſocios, quamdiu morantur in illis: licet inde non fuerint oriundi. Ioan. And.

Religioſi verò à ſuis ſuperioribus in non exemptis prioratibus deputati priores, & eorum ſocii, poſſunt à locorum diœceſanis quamdiu morantur in ipſis prioratibus ordinari licitè, licet non ſint de eorum *a* diœceſibus oriundi.

CAP. IV.

Epiſcopus, ſeu alius inferior, primam tonſuram infanti non confert, niſi religionem intret: nec homini illiterato, nec homini alterius diœceſis, abſq; ſui prælati licentia: nec etiam conjugato, niſi religionem intret, aut ad ſacros promoveatur legitimè: aliàs contra faciens punitur, ut hic. h. d. Zen.

Idem.

NVllus *b* Epiſcopus, vel quivis alius, infanti (niſi fortè religionem intraret) ſeu illiterato, ſed nec abſque ſui ſuperioris licentia homini diœceſis alienæ, clericalem præſumat conferre tonſuram: nec etiam conjugato, niſi volenti religionem intrare, aut ad ſacros ordines promoveri: prout eſt ſacris canonibus definitum. Qui verò contrà fecerit (ut in eo, in quo peccaverit puniatur) per unum annum à collatione clericalis tonſuræ duntaxat noverit ſe ſuſpenſum.

DE AETATE ET QVALITATE, & ordine præficiendorum.

TITVLVS X.

CAP. I.

Epiſcopus diſpenſat cum majore xx. annis in dignitatibus & perſonatibus non curatis, ſi aliud non obſtet. h. d. Dominicus.

Bonifacius octavus.

PErmittimus, ut Epiſcopi cùm iis, qui xx. annum compleverint, quòd dignitates vel perſonatus, quibus animarum cura non imminet, valeant obtinere, poſſint (ſi *c* aliud non obſtat canonicum) liberè diſpenſare.

DE FILIIS PRESBYTERORUM, & aliis illegitimè natis.

TITVLVS XI.

CAP. I.

Cum illegitimè natis diſpenſant Epiſcopi in minoribus ordinibus, & beneficiis ſine cura: dummodo ſit tale in quo aliàs diſpenſare poſſint: in aliis diſpenſatio Papæ requiritur. Ioan. And.

Bonifacius octavus.

IS, qui defectum patitur *d* natalium, ex diſpenſatione Epiſcopi licitè poteſt (ſi ei aliud canonicum non obſiſtat) ad ordines promoveri minores, & obtinere beneficium, cui cura non imminet animarum: dummodo ſit tale ſuper quo per ipſum Epiſcopum valeat diſpenſari: ad ordines quoque majores, vel *e* beneficia curam animarum habentia, ſuper quibus nequit Epiſcopus diſpenſare, ſine diſpenſatione ſedis Apoſtolicæ promoveri non poteſt.

Si diſpenſatum fuerit cum aliquo, quòd non obſtante illo defectu poſſit ad curatum beneficium promoveri: prætextu illius diſpenſationis non poterit duo beneficia inſimul obtinere. Ioan. And.

a al. Ipſorum. b *Vid. concilium Trident. ſeſſ. 23. de reform. cap. 4.* c *In manuſc. ita: ſi aliud canonicum non obſiſtat.* d *al. ita: patitur in natalibus.* e *In aliquot antiquis codicib. ita: vel beneficia ſuper quibus nequit, &c. abſq; illis verbis curam animarum habentia.*

Ille verò, cum quo per ſedem diſpenſatur eandem, ut (præmiſſo non obſtante defectu) valeat ad beneficium, etiam ſi curam animarum habeat, promoveri: nequit prætextu diſpenſationis hujuſmodi (quam exorbitantem à jure oportet veluti odioſam reſtringi) niſi unicum beneficium obtinere.

CAP. II.

Si ille, cum quo ſuper defectu originis in curato beneficio fuerit diſpenſatum, eo tacito ſuper pluralitate diſpenſationem obtineat, non valet diſpenſatio. Ioan. And.

Idem.

SIis, cum quo fuit per ſedem Apoſtolicam diſpenſatum, ut (non obſtante defectu natalium, quem patitur) ad omnes ordines promoveri valeat, & obtinere beneficium, etiam ſi curam habeat animarum, diſpenſationem aliam (tacito de prædicto defectu) poſtmodum obtineat à ſede præfata, ut duo aut plura beneficia ſimilem curam habentia poſſit recipere, ſi ei aliàs canonicè conferantur, & ea ſimul licitè retinere: talis diſpenſatio (cùm non ſit veriſimile ſedem ipſam cum illo prædictum patiente defectum voluiſſe, ſi hoc fuiſſet expreſſum, eidem in pluralitate beneficiorum hujuſmodi diſpenſare) velut per ſurreptionem obtenta, nullius penitus eſt momenti.

DE DIGAMIS.

TITVLVS XII.

CAP. I.

Digamus nudatus eſt omni privilegio clericali, & adſtrictus ſeculari foro: nec valet conſuetudo in contrarium: & prohibetur ei ſub anathemate, ne tonſuram deferat. Ioan. And.

Gregorius X. *In concilio generali Lugdunen.*

ALtercationis antiquæ *a* dubium præſentis declarationis oraculo decidentes, digamos omni privilegio clericali declaramus eſſe nudatos: & coërcitioni fori ſecularis additos: conſuetudine contraria non obſtante. Ipſis quoq; ſub anathemate prohibemus deferre tonſuram, vel habitum clericalem.

DE OFFICIO VICARII.

TITVLVS XIII.

CAP. I.

Succeſſor officialis excommunicati, excommunicatus non eſt, niſi in crimine damnato communicet: illa autem, quæ exercet, illo excommunicato manente, non valent, ſi jurisdictione ſolùm ab eo recepta hoc facit. Ioan. And.

Innocentius quartus.

ROmana eccleſia: *& infrà.* Cùm Rhemen. Archiepiſcopus in officialem alicujus ſuffraganei ſui excommunicationis ſententiam ex aliqua rationabili *b* cauſa profert: illos, qui vices ipſius gerunt, propter hoc excommunicationis vinculo non adſtringit. Cùm non communicent ob id officiali eidem in crimine, qui eccleſiaſticæ cenſuræ diſtrictione, pro eo quòd ſuum exercent officium, non arctantur. Ea tamen, quæ ipſi gerendo hujuſmodi vices agunt, eo taliter excommunicato manente (ſi jurisdictionem tantùm recipiunt ab eodem) non poſſunt obtinere vigorem.

CAP. II.

Ex generali commiſſione non poteſt officialis inquirere, corrigere, deponere, & punire ſubditorum exceſſus. Ioan. And.

a *Vid. Ancharan. conſil. 124. & de multiplici pœna bigamorum agit Ioan. Montaigne tractat. de bigamia q. 5.* b *Vid. concil. Trid. ſeſſ. 25. de reform. cap. 4.*